

РЕШЕНИЕ

№ 5137

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2467** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Макроадванс“ АД, срещу Решение № 219/15.01.2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 134-ти състав, постановено по НАХД № 7022 по описа за 2023г.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, поради нарушение на материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна и постановяване на ново, с което да се отмени наказателното постановление. Според касатора, въззивната инстанция не е разгледал по същество и в пълнота фактическата обстановка и не е формирал вътрешно убеждение, с което достигнал до грешни изводи. Отделно от това се са наведени оплаквания за неправилното тълкуване на нормата на чл.28 от ЗАНН. Претендира разноска за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител с депозиран писмен отговор, оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и остави в сила въззивното решение. Претендира разноска за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С Наказателно постановление № 001644/15.03.2023г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към КЗП, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4000 /четири хиляди/ лева, на основание чл.45, ал.1 от Закона за потребителския кредит, за извършено нарушение на разпоредбата на чл.11, ал.3, вр.ал.1, т.12 от ЗПК.

С процесното решение, предмет на касационен контрол, СРС е изменил наказателното постановление като е намалил размера на наложената имуществена санкция от 4000 лева на 3000 лева. За да постанови този резултат, районният съд след анализ на събраните по делото доказателства е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат изискуемите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН и при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН, които да водят до отмяна на НП, на това основание. По съществото на спора е прието, че от страна на касатора е извършено описаното в АУАН и НП административно нарушение. Отделно от това е обсъдил възраженията на санкционираното дружество за приложение на чл.28 от ЗАНН и ги е приел за неоснователни.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия, по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол.

По същество решението е правилно.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Съгласно чл.11, ал.1, т.12 от ЗПК, договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа: погасителен план за извършените и предстоящите плащания; погасителният план посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания; планът съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи; когато лихвеният процент не е фиксиран или когато допълнителните разходи могат да бъдат променени съгласно договора за кредит, в погасителния план се посочва ясно, че информацията, съдържаща се в плана, е валидна само до последваща промяна на лихвения процент или на допълнителните разходи съгласно договора за кредит.

В чл.11, ал.3, че когато се прилага ал. 1, т. 12, кредиторът предоставя на потребителя при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания.

Анализът на горните разпоредби налага извода, че кредиторът е длъжен да предоставя безвъзмездно информация по изпълнението на действащ /активен/ договор за кредит, за да бъдат известни на потребителя извършените и предстоящите плащания. Това е информация за движението на средствата по висящ кредит, за която не се дължи такса. Между страните не се спори, че към момента в който е направено искането е налице просрочие на задължението по договор за кредит, което автоматично поражда

задължението на дружеството да предостави извлечение по сметките, независимо дали то е поискано под формата на погасителен план. Целта на разпоредбата е във всеки един момент кредиторът да е наясно каква част от задължението е погасил и каква не, което не е обвързано с факта дали договорът е действащ или в просрочие, в какъвто смисъл са касационните оплаквания. Тук е моментът да се отбележи, че в приложения към административнонаказателната преписка договор изрично са уговорени клаузите за прекратяването му, като просрочието на задължението по него не е измежду тях.

На последно място, но не и по значение районният съд е изложил специални мотиви и досежно твърдението, че не се касае за маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Касационният съд изцяло споделя тези мотиви и не намира основания да ги преповтаря – арг. чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК.

Предвид изложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 т 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на осн. Чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 219/15.01.2024г. на Софийски районен съд Наказателно отделение, 134-ти състав, постановено по НАХД № 7022 по описа за 2023г.

ОСЪЖДА „Макроадванс“ АД да заплати на Комисията за защита на потребителите разности за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.